

פרק י"ג

תמצית הביאורים המובאים בפרק הקודם

מלשון הספרים הקדושים

מסודרים באופן של שפיכת הנפש בבקשות להש"י
שנזכה שיקוים בנו ובכל ישראל
כל הדברים הטובים האמורים במזמור זה כרצונו יתברך

*

מִזְמוֹר לְתוֹדָה. רבונו של עולם, זכנו לזמר לפניך מזמור זה, כדי להודות לך על כל הטובות והישועות שעשית ושתעשה עמנו.

הֲרִיעוּ לִי כָל הָאָרֶץ. זכנו שעל ידי אמירת תיבות אלו עכשיו, יושפע התעוררות על כל אחד מהנבראים הנמצאים על הארץ בכל העולם – שכולם יזכו להריע לזמר ולשמח בראותם את שמחתם וישועתם של בני ישראל, וכולם יזכו להצטרף יחד עם בני ישראל להודות לה' בשמחה על נפלאותיו הרבים שיעשה עם כל אחד מישראל תמיד.

**

עֲבֹדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה. רבונו של עולם, זכנו שעל ידי אמירת תיבות קדושות אלו ביני לבין קוני, יתעוררו ויתעלו כל האברים והגידים והחושים וההרגשים שלי ושל כל בני ביתי וכל עמך ישראל, ויזכו לשמוע ולקבל ולהתעלות מקול ה' הקורא אליהם ומשפיע בהם את הכחות שיעבדו את ה' מתוך שמחה.

ויזכרו שהם זוכים לעבוד את ה' בכל מחשבה של שמחה בעשיית רצונו, כי כל מחשבה והרגשה של שמחה בעשיית רצון ה' – היא עצמה עבודת ה', והיא חשובה יותר מעצם העבודה, כי היא נותנת שלימות לכל העבודה לה'.

בֹּאוּ לִפְנֵי בְּרִנָּה. ותזכו לעבוד את ה' בשמחה פנימית בלבבכם – והשמחה תגדל ותתרבה כל כך עד שתפרוץ ותתגלה גם בשירות ורננות בחיצוניות האברים. כי תזכו שהשמחה הפנימית תתפשט ותקיף את כל האברים והגידים שכולם ירננו ויודו לה' הטוב על רוב רחמיו וחסדיו הרבים.

דַּעוּ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים. וזכנו להיות דבוקים תמיד בידיעה הברורה שה' הוא כל יכול, וביכלתו לעשות כל אשר ברצונו – [רצון הטוב להטיב] – וישלם שכר על כל פעולה ופעולה של כל אחד מבני ישראל לעולם.

הוּא עֲשֵׂנוּ. וְלוֹ אֲנַחְנוּ. ונזכה לזכור תמיד כי ה' ברא אותנו בעצמו – ואנחנו זוכים להיות הבנים שלו, וגם כאשר אין אנו נוהגים כראוי ואפילו משחיתים רחמנא לצלן

– עם כל זאת אנו נשארים תמיד בנים שלו המיוחדים לו בהנהגתו עמנו ברחמי האב בכל עת ובכל מצב.

עמו. ונודה תמיד להש"י על אשר בחר בנו להיות **עמו** – העם המיוחד לה' אשר הוא חושק בנו ונמשך אחרינו אפילו כשאין אנו עושים רצונו ואפילו כשאין לנו דעת להבין את גודל הטובה עבורינו להיות נמשכים אחריו.

וצאן מרעיתו. שמשגיח בנו תמיד כמו רועה המשגיח באהבה ובחמלה על הצאן שהוא רועה אותם ומטיב להם בכל צרכיהם.

באו שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה. כשנזכר לבוא אל שעריך של ה' לפני ולפנים - נודה לו על שמזכנו לבוא אל שעריך.

חֲצִרְתִּי בְּתֵהְלָה. גם כשנשאר בחוץ בחצרותיו – לא נתרעם חס ושלום על הנהגתו עמנו אלא נהללו ונשבחו על זה, כי נאמין שהכל לטובתינו האמיתית. ונזכר שיאיר לנו הש"י את אור האמת והטוב שלו, שנבין ונראה שכל הדרך עד הישועה - היתה כולה אורה וטובה עבורנו. וזהו 'תהלה' מלשון 'תהל אור', שיאיר עלינו אור ה' ונזכר לראות בבהירות כי כל מה שעבר עלינו לפני הישועה – הכל היה מכח השגחת ה' עלינו רק לטובתינו האמיתית.

הוֹדוּ לוֹ. ונזכר להודות לה' על כל הישועות שמושיע אותנו בדברים שאין אנו יכולים להתקיים בלעדיהם. היינו שנכיר ונידע כי יש דברים רבים שהש"י משפיע עלינו בכל יום ובכל רגע, אשר אין אנו יכולים להתקיים כלל בלא עזרת ה' והשפעתו ושמירתו עלינו תמיד.

בָּרְכוּ שְׁמוֹ. ונזכר להכיר תמיד כי כל הברכות שיש לנו – כולם נשפעים עלינו מאת הש"י שהוא מקור כל הברכות כולם, והוא יתברך משפיע עלינו ברוב טובו וחסדו שפע עצום של טובות וחסדים באופן של תוספת ברכה יותר מהנצרך לנו להתקיים.

ונזכור כי על ידי כל ברכה שאנו מברכים לה' – מצטרפים ריבי רבבות מלאכים המשתוקקים לברך את ה', ואינם יכולים לזכות לזה אלא בשעה שאנו פותחים את פינו לברך את ה'.

כִּי טוֹב יְיָ. ונזכר להכיר כי ה' הוא טוב לכל בריותיו תמיד, וכל מה שלפעמים אין אנו מרגישים זאת הרי זה חסרון מצדנו ולא מצדו.

ועל כן אנו מפילים תחנונינו עלינו ועל כל בני ביתנו ועל כל ישראל, שנזכר לפה שמור בקדושה כראוי – שלא נדבר שום דיבור גנות וחסרון על בר ישראל, רק

נרגיל עצמנו לדבר דיבורים טובים על כל אחד מישראל – ונזכה שהעינים יהיו שמורים בקדושה – שלא להביט בשום דבר שאינו כרצון הש"י – ועל ידי זה נזכה להרגיש ולראות בכל דבר ודבר רק את טובו וחסדו של הש"י.

לְעוֹלָם חֶסֶד. ונזכה להודות לה' לא רק על נסים מיוחדים אלא גם על כל החסדים התמידיים, אשר הש"י משפיע עלינו כל יום לעולם.

וְעַד דֶּרֶךְ וְדֶרֶךְ אֱמוּנָתוֹ. ונאמין כי הש"י שומר לדורי דורות כל מחשבה של אמונה של בני ישראל, שאנו מאמינים בהבטחותיו של ה' יתברך שיקיים לנו את כולם, וכשיגיע הזמן יקיים הש"י את כל מה שהאמינו ובטחו בדבריו והבטחותיו.